

MODERNI, A NEPISNI
NA DRUGOJ STRANICI: »LUKA« I »ZELENILA«
JOS JEDNOM: PRIVREDA I BUDŽET
SELO NIJE ONO ŠTO JE BILO, PA IPAK...
KRKOM UZVODNO III
O POČUITE DOLAZAK NAS!
NOVI GRADSKI PREDIO
ŠIBENIK — SIJELO HRVATSKEH KRALJEVA
RADNIČKI SAVIJET PRED OPOZIVOM
PREOKRET U RADU JE NEOPHODAN
OČEVICI O IGRI U LIJUBLJANI
OSTALE SPORTSKE VIESTI

Šibenski iši

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XIV — BROJ 683 — CIJENA 40 DINARA

LIST IZLAZI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 20. LISTOPADA 1965. GODINE

KRAJNJI ROK SE BLIŽI

KOMENTAR

Na području šibenske komune doneseno je šezdeset i tri statuta iz oblasti privrede, prosvjete i kulture, dok ih oko tridesetak čeka u privrednim organizacijama da ih odgovarajući organi suglasne s najnovijim propisima iz radnih odnosa, pa da tek onda budu podneseni Skupštini općine na odobrenje. Posao oko statuta, dakle, još nije završen, a nema mnogo izgleda ni da će to biti do 31. prosinca, do kada je zakon postavio krajnju granicu za izradu i kompletno usvajanje statuta.

Iako su društveno — politički forumi već prije dvije godine formulirali osnovna načela statuta, ona ni do danas nisu sprovedena u djelo, ili je to učinjeno samo djelomično. Zbog čega je to tako?

Centralno pitanje statuta je reguliranje samoupravnih prava radnika (i građana uopće) i rješenje raspodjele, a upravo su to elementi koji su zahtijevani najviše studioznosti i duboko uklanjanje u srž problema funkciranja svake radne organizacije i organiziranja djelatnosti uopće. Postavljanje načela — da se raspodjela vrši na novu radnu jedinicu, na osnovu NJIHOVA DOHOTKA, a s druge strane proizvodne teškoće mnogih poduzeća — uvjetovali su stanoviti nesklad u rješavanju tih osnovnih pitanja statuta. Pa i sama ozbiljnost prilaganja tom poslu bila je donekle graduirana baš u kvaliteti promjenjene raspodjele na relaciji: radna organizacija — radna jedinica.

Zaista, bilo je pojava da su neke radne organizacije prilazile izradi statuta previše šematski, da su raspodjelu na osnovne dohotku radnih jedinica samo deklarirale u svojim statutima, a da se u biti ništa nije mijenjalo. Tako su statuti, u nekim slučajevima, samo predstavljali više ili manje dobro prerađena bivša pravila poduzeća. Možda nešto o tome govori i činjenica da su manje radne organizacije prilično brzo »izšile na kraj« sa svojim statutima, a da ih one najveće nisu ni do danas donijele, odnosno da nisu u njima postavile onakve norme i rješenja koja bi zaista najbolje odgovarala položaju radne organizacije i usvojenim načelima. Međutim, ne radi se samo o načelima kao takvima. Ozbiljnost kojom se prilazi izradi statuta na pojedinim sektorima zaista pokazuje da se tu ne radi samo o donošenju jednog akta, o fiksiranju postojećeg stanja u radnoj organizaciji, već o nečem daleko značajnijem, što zadije u domenu proizvodnih snaga i proizvodnih odnosa, dakle o jednome ekonomsko — političkom pitanju prvorazredne važnosti.

Takav stav zauzet je i na nedavnom savjetovanju sindikalnih rukovodilaca, predstavnika nekoliko općina, koje je održano u Šibeniku, a kojem je prisustvovao i predsjednik Organizaciono — političkog odbora Sabora Hrvatske dr Leo Gersković.

Prisutni na tom savjetovanju bili su svjesni da se dovršenje statuta i njihovo praktično funkcioniranje ne može očekivati do kraja ove godine. S druge strane, naglašeno je da rok svakako treba poštivati i da treba požuriti sa izradom statuta.

Cemu dati prednost? Treba li formalno poštivati rok, a ne voditi dovoljno računa o političkoj akciji toga pitanja? Bilo je mišljenja da svako požurivanje može dovesti do površnosti i angažiranja malog broja ljudi »da se statut napiše« i dade na suglasnost općinskoj skup-

štini. Bez sumnje je da je pitanje samoupravnih prava radnih ljudi i raspodjele dohotka centralno pitanje statuta, ali je to i političko pitanje. To je kurs progresivnog kretanja snaoga i odnosa koji se stvaraju na osnovu stupnja današnje proizvodnje. Zar je onda dovoljno u statutima »činovnički« kazati da se »raspodjela vrši na novu ekonomsku jedinicu« i ništa više? Požurivanje bi, smatrali su neki diskutanti, u tome samo otežalo stvar. Jedan diskutant je naglasio da baš u malim poduzećima nema političke akcije oko statuta, da se radi formalno, da se ne podstiče razvijati proizvodnih snaga. Iznesen je kao primjer slučaj statuta u kojima se predviđa da praktički isti ljudi unedogled mogu ostati na odgovornim dužnostima. Sve to ukazuje da rad oko statuta još nije ni suštinski završen i da za to još treba vremena.

S tim se, svakako, treba složiti, ali ni rok nije samo formalno pitanje. Istina, treba političkom akcijom savladati otpore, ali je i rok dio te akcije. Šta će se dogoditi ako do kraja godine ne budu doneseni statuti? U tom slučaju nastaje pravno nesigurnost i zamršena situacija. Radne organizacije neće imati pravne osnove za svoje akcije, jer će se moci podijeliti. I političku akciju treba intenzivirati; privredni sistem mora da se uskladi, a tu će pomoći i statut, jer se nji-

J. Čelar

ma rješavaju prava ljudi i s tim pravima treba biti načinu. U nekim se većim radnim organizacijama raspodjele na novu radnu jedinicu još ni do danas nije mogla sprovesti. U Tvornicu elektroda i ferolegura, na primjer, kažu da su im se i te kako na putu ispriječile objektive okolnosti: zastarjelost poligona i osnovnih sredstava, redukcija električne energije, itd. Iskrse su i druge zapreke koje proističu iz novih propisa o radnim odnosima. Ipak, nije se stalo. Postoje već izrađene smjernice i načela raspodjele, kako bi se mogli provoditi u praksi prema sadašnjim uvjetima. Ti su poslovi sada u završnoj fazi. Inače je Tvorница elektroda i ferolegura među prvim u komuni bila izradila svoj statut, ali u njemu nije bio razrađen takav sistem raspodjele kakav se tražio. Poduzeće ga je riješilo prema svojim mogućnostima.

Treba ići naprijed ne samo u tom pogledu već i u usavršavanju same organizacije poduzeća, jer se baš kroz statute vidjelo da mnogo toga treba mijenjati. Klasična organizacija poduzeća je preživjela. Samoupravna prava radnih jedinica su nešto novo, zato i organizacija poduzeća treba prilagoditi tim novim uvjetima, a statutu su najbolja prilika da se to kočno učini.

J. Čelar

VEĆE CIJENE MEDICINSKIH USLUGA

Na traženje Medicinskog centra Knin i Zdravstvene stanice željezničara u Kninu došlo je do korekture ugovora između Komunalne zajednice socijalnog osiguranja radnika i tih zdravstvenih ustanova o plaćanju medicinskih usluga prilikom bolničkog i vanbolničkog liječenja osiguranih osoba u članovima njihovih porodica, za period od rujna do kraja ove godine. Iako su zahtjevi zdravstvenih ustanova bili veći od postojećih mogućnosti Fonda za zdravstveno osiguranje Komunalne za-

jednice u Kninu, ipak je došlo do povećanja cijena medicinskih usluga.

Na osnovu izmijenjenog ugovora sada su pregledi u ambulantama opće prakse skuplji za 100 dinara, dok cijene bolničkog liječenja za jedan dan sada u knjiškoj bolnici iznose: na kirurskom odjelu 6.620 dinara, na zaraznom 5.140, internom 4.620, ginekološko-porođajnom 5.420, a na dječjem odjelu 5.180 dinara. Tako prosječna cijena bolničkog dana u Kninu iznosi 5.400 dinara.

Pošto ni s tako povećanim cijenama Medicinski centar u Kninu neće moći podmiriti sve svoje troškove, skupština Komunalne zajednice socijalnog osiguranja radnika smatra da se dosta toga može sanirati iz još nedovoljno iskorištenih unutrašnjih rezervi, kojih u toj radnoj organizaciji svakako ima.

Šestorica su bila strijeljana istoga dana na Šubićevcu...

Držanje tih komunista, skojevac i rodoljuba pokazalo je okupatoru s kakvim ljudima će se sretati u borbi, koja se tek bila rasplamsala. Krvnici nisu trijumfirali u svome sadizmu. Morali su se zamisliti nad rješenja koje su im uputili hrabri omladinci.

»Još će mnogo fašističke krvi poteci u ulicama Šibenika. Mi ćemo biti osvenci!«

A jedan je rodoljub, izlazeći iz kamiona pred stratištem, uskliknuo iznenadenom funkcioneru mjesnog »borbenog Fasclac«: »Danas meni, a sutra tebi!«

U svome izještaju od 20. listopada 1941. godine sam »Izvanredni sud za Dalmaciju« priznaje, mada sa svoje strane činili, kako je bilo držanje osuđenih na smrt. Evo što se u izještaju kaže:

»U svojstvu javnog državnog tužioca kod Izvanrednog suda za Dalmaciju koji je osnovala Vaša Ekselencija odlukom od 11. listopada (misli se na odluku Mussolinija koji je dao da se osnuje ovaj sud preko svoga »guvernera za Dalmaciju«, zloglasnog Bastianinija, baš po vodom ubistva Škotona) udovljavaju Vašem traženju, da Vas obavijestim o izvršenju smrtnе presude koju je taj sud dosudio na sudske pretresne održane dana 13. i 14. ovog mjeseca u Šibeniku i Splitu. Osuđenici koji su za pretresa imali pasivno držanje, pretvarači se kao da ne znaju talijanski jezik, saslušali su čitanje presude sa očitim i razmetljivim cinizmom. Nakon što su izjavili na talijanskom jeziku svoje želje okrivljenim drugovima koji su osuđeni kaznom zatvora, izmijenili su međusobno tople pozdrave bez ikakva uzbudjenja...«

Prilikom prijevoza na mjesto izvršenja smrtne kazne, započeo da pjevaju Internacionalu, ali su učinkuti energetični i brzom intervencijom karabinjera koji su bili u pratnji (Zaista »energična intervencija« protiv rodoljuba vezanih i osuđenih na smrt!)

»Jedan od Šibenskih osuđenika silazeći s kamiona kada je opazio sekretara »mjesnog borbenog Fasclac«, uputio mu je riječi: »Danas meni, a sutra tebi!«

»Pred vodom za strijeljanje, priznaje dalje izještaj, oni koji su imali slobodne ruke izmijenile komunistički pozdrav pružajući ruku stisnutom pesnicom. Svi su klicali sve dok ih plotnji nisu oborili...«

Pucnji su odjeknuli i žrtve su pale. Ali odjeknuo je i revolt ovoga grada, iako ga je okupator već smatrao »svojim«. I on u njemu nije više mogao naći mira ni jednog dana, ni na jednom mjestu.

Velikoj borbi pridružio se Šibenik zajedno sa svojim prvim žrtvama i onima koji su pali kasnije, sve do prvog dana slobode.

Famte se zato i oni tužni listopadski dani četrtdeset prve, kada su nam oduzeli šest mladih života. Pamte se — i žive s nama!

J. Čelar

KRATKE VIJESTI

posjeduje suvremenii laborato i prostoriju za obavljanje rendgenskih pregleda, zatim sanitarni čvor i poseban prostor za garderobe. U radove na uređenju i opremi ambulante investirano je oko 20 milijuna dinara.

* * *

NOVI PLAN GRADA, štampan u zagrebačkom poduzeću »Interpublik«, pušten je ovih dana u prodaju. Ta značajna edicija, koju je izdalo Turističko poduzeće »Putnik«, sadrži, pored općih podataka o kupalištima i izletištima u okolini Šibenika, historijski razvoj i važnije spomenike grada, turističke i ugostiteljske objekte. Cijena svakog primjerka iznosi 400 dinara.

* * *

ZAJEDNICA JUGOSLAVENSKIH PTT poduzeća izdala je u povodu 900 godišnjice prvog spomena Šibenika marke s likovima poznatih Šibenčana i srednjovjekovnim izgledom grada. Šibensko Filatelističko društvo je inicijator emitiranja tih maraka. U prodaju će biti puštene sljedeće godine.

* * *

NOVA AMBULANTA opće prakse izgrađena je u prizemlju jednoga od dvaju neboderu na Baldakinu. Djeveljanjem te institucije u tome gradskom naselju u znatnoj mjeri će se poboljšati zdravstvena služba. Novi objekt, osim čekaonice,

denja velikoga talijanskog pjesnika Dantea Alighierija, koja se ove godine slavi u čitavom svijetu, bit će zabilježena i u Šibeniku predavanjem »Dantovih srednjih vijek«, koje će se održati na javnoj tribini »Srijedom u sedam«. Predavanje će se održati u srijedu, 27. listopada, a predavač je prof. Cvjetko Mika iz Splita.

U STRMICI IZGRAĐENO STRELIŠTE

Dobrovoljnim radom omladine i starijih mještana, kao i podršci se podijeljene diplome u znak priznanja istaknutim aktivistima strmičkog streljačkog društva. (A. M.)

PREDAVANJE U POVODU 700. GODIŠNICE RODENJA DANTEA

Proslava 700 - godišnjice ro-

nizacija iz Knina i Strmice, održano je natjecanje u gađanju malokalbarskom puškom. Također su podijeljene diplome u znak priznanja istaknutim aktivistima strmičkog streljačkog društva. (A. M.)

PREDAVANJE U POVODU 700. GODIŠNICE RODENJA DANTEA sekretar Općinskog komiteta SO Šibenik SO Šibenik Ante Dželalija. Izlaganje predsjednika Općinskog komiteta SO Šibenik Ante Ljubičića bilo je usmjereni na probleme seoskih organizacija Saveza omladine. Iznesen je niz podataka o radu, teškoćama i planovima omladinske organizacije. Nakon izlaganja Ante Ljubičića veći broj diskutanata govorio je o radu seoske organizacije. Među ostalim, neki su diskutanti iznijeli da bi rad nijihovih organizacija bio bolji kada bi postojala adekvatna suradnja s ostalim društveno-političkim organizacijama. Delegat organizacije SO iz Vodica rekao je da odgovorni drugovi i članstvo ostalih društveno-političkih organizacija i te kako pomažu rad nijihove organizacije. Također primjera, na žalost, ne bi se moglo još mnogo navesti.

Na plenumu je bilo govora i o organizacionim pitanjima organizacija Saveza omladine u selima naše komune. Istaknuto je da u mnogim omladinskim organizacijama većina članstva čine omladinci i omladinke za posleni u Šibeniku ili učenici, i da se oni ponekad ne nastoje ukloniti u rad seoske organizacije. Učesnici plenuma su govorili i o nedostatu prostorija u kojima bi se mogao odvijati rad seoskih organizacija SO. Na kraju su usvojeni zaključci koji bi mogli potpomoći rad organizacija Saveza omladine u selima. (DB)

UCITELJI U PODINARU DOBILI NOVE STANOVE

U neposrednoj blizini škole izgrađena je lijepa stambena zgrada za prosvjetne radnike. Škola u Podinaru smještena je u podnožju planine Dinare. Ima svih osam razreda, a samo dva učitelja. Stanovi u Podinaru izgrađeni su sredstvima općine Knin.

MATE JUKIĆ, DIREKTOR PODUZEĆA »LUKA«

POVOLJNIJI UVJETI POSLOVANJA

— Kolektiv »Luke«, kao rijetko koja šibenska radna organizacija najbrže i najefikasnije se uklopio u nove uvjete privredovanja. To prvenstveno treba zahvaliti dvogodišnjim naporima cijelog radnog kolektiva, tako da povećani troškovi života nisu našli nespremne organe upravljanja, koji su za kompenzaciju jedini izlaz vidjeli u usavršavanju sistema raspodjele osobnih dohodata. U tome im je dobro došla dobit koju su ostvarili novim paritetom dolara. Jer poduzeće »Luke« godišnje ostvaruje promet od 50 tisuća dolara ili 25 milijuna dinara.

Osim toga, »Luke« je uštedjela i na drugoj strani. Tako je, na primjer, u proteklou godinu broj radnika smanjen za oko stotinu. Taj je manjak nadoknaden uvođenjem mehanizacije u lučkom pretovaru i boljom organizacijom rada. Na taj su način uštede iznosile oko 100 milijuna dinara. Nadalje, dovršenje novoga skadišnog prostora omogućilo je efikasniju manipulaciju tereta. Naime, kada je poduzeće manipulaciju robe obavljalo teretnim vozilima, tada ono nije bilo u stanju da od jednom prihvati dva broda, pa je time gubitak iznosio oko 10 milijuna dinara. Korištenjem zatvorenog skadišta dobit je poduzeća u ovoj godini porasla za oko 60 milijuna dinara.

Iako su troškovi života porasli, a i troškovi oko nabave reproduksijskog materijala, organi upravljanja su nakon preračunavanja odlučili da cijene usluga povećaju za svega 20 posto, odnosno za 13 posto manje nego što je to odobrio Republički zavod za cijene. Time je znatno povećana poslovnost poduzeća. »Luke« je, dakle, borbor za kvalitet i pristupačnjim cijenama usluga pridobila uza se velik broj kupaca na domaćem tržištu.

Socijalistički princip »svakome prema radu« u potpunosti je zastupljen u pravilniku o raspodjeli osobnih dohodata. Tako je u prvih osam mjeseci ove godine prosjek primanja po jednom radniku iznosio 50.227, kvalificiranog lučko-transportnog radnika 57.617, a službenika 54.498 dinara. Ili, na primjer, mjesечna primanja polukvalificiranog radnika iznosi su u tom razdoblju 48.412, a službenika sa srednjom stručnom spremom 47.747 dinara. Stoga nije čudno da je odnos između nekvalificiranog radnika i rukovodjoca u poduzeću bio samo 1:2. Naime, nekvalificirani radnici primaju u prosjeku 44.206 dinara, a rukovodilci 87.954 dinara.

Vrijedno je spomenuti i to da je poduzeće »Luke« u prvih devet mjeseci ove godine u odnosu na godišnji plan ostvarilo promet od 104,29 posto, u odnosu na isti period prošle godine 107 posto. Mjesec rujan bio je rekordan u ostvarenju izmanjuliranog tereta. Točka mjeseca je prometnuto 97 tisuća tona tereta, što u odnosu na mjesечni plan iznosi porast od 38,57 posto. Prema sadašnjim predviđanjima, ovo godišnje će plan prometa biti u znatnoj mjeri premašen. Ipak izvoz još uvek čini najveći stavku prometa našeg poduzeća.

Znatni napor učinjeni su i na ublaženju životnih troškova radnika ovog kolektiva. Unatoč povećanim cijenama prehrambenih namirnica, cijena jednog obroka u lučkom restoranu ostala je nepromjenjena. U restoranu se hrani oko 400 radnika i poduzeće svakog mjeseca na ime naknade za povećane troškove podmiruje razliku u vrijednosti od milijun i po dinara. I u prijevozu radnika poduzeće »Luke« isplaćuje 75 posto vrijednosti putne karte za svakog radnika koji se prevozi od poduzeća do kuće i natrag. A takvih radnika, koji stanuju u selima, ima priličan broj.

Sve u svemu, ovaj kolektiv spada u one radne organizacije šibenske komune koje privredna reforma nije pogodila — zahvaljujući upravo dobro organiziranim pripremama u protekle dvije godine.

(ii)

PRIVREDNA REFORMA

gleđana iz sredine kolektiva
»Dane Rončević«, a ne iz ugla

Da bismo javnost i naše poslovne prijatelje upoznali s nekim pojedinostima napisala »Privredna reforma iz šibenskog ugla« — »Mala poduzeća — velike brige« objavljenog u listu »Slobodna Dalmacija« od 13. listopada ove godine, dužnost nam je kao organa radničkog upravljanja radnog kolektiva »Dane Rončević« — Šibenik, u ime cijelog kolektiva istaknuti:

Nije nam poznato na osnovu kojih analiza i rezultata je autor članka uvrstio organizaciju »Dane Rončević« u red — »slabu produktivnih poduzeća u Šibeniku«. Kao proizvodnost njezinoj tvrdnji navodimo podatak — da je ova radna organizacija sa stanjem 30. listopada ove godine imala povećanje produktivnosti za 26,3 u odnosu na isto razdoblje prošle godine i da stalno povećava produktivnost, što se vidi iz niza ostalih podataka, a što je svakako impozantan uspjeh ovoga radnog kolektiva.

U poslovanju prošrenom repredukcijom spadamo u red onih radnih organizacija koje uspješno rješavaju zapošljavanje radne snage, naročito nekvalificirane i polukvalificirane, a koja je izraziti problem u šibenskoj komuni.

Vlastita investiciona ulaganja u proširenju kapaciteta pozitivna su kretanja i ne stvaraju »velike brige šibenskoj komuni«, kako to zaključuje autor članka. Da je autor članka analizira stvari iz sredine, a ne iz ugla radne organizacije, sigurno je da ne bi došlo do netaćnih tvrdnji, jer ovakvo njegovo prikazivanje moglo bi imati nedogledne posljedice po nas, tim više što je ova radna organizacija svojim dosadašnjim radom stekla potreban renome ne samo na području kotara Split već i u cijeloj zemlji, a naročito na području izgradnje vinarske opreme. Zajednici su uštedjena velika devizna sredstva, jer se ta oprema prije uvozila.

Radnički savjet poduzeća
»Dane Rončević« - Šibenik

Tvornica lakih metala »Boris Kidrič« u Šibeniku je za naše, pa i svjetske prilike, velika i moderna tvornica. Po količini bruto-produkta i sa dvije tisuće uposlenih na prvom je mjestu općinske tablice radnih organizacija.

Nedavno, za vrijeme dijeljenja osobnih dohodata, u društvu s rukovodiocem Kadrovske službe u tvornici Mišom Jurčevim, našao sam se kod blažajnika. Na platnom spisku nekoliko palčeva i križića. Na više isplatnih spiskova i na drugim spiskovima opazio sam da se potpis pokraj imena radnika još uvijek zamiđenje otiskom palca. Na primjedbu da su moderni, a nepismani — Mišo Jurčev je rekao:

MODERNI, A NE PISME NI

— Od dvije tisuće uposlenih u tvornici 500 ih je nepisano. Izvještajni broj njih je, istina, sa jednim, dva ili tri razreda osnovne škole, koje su završili prije ili odmah poslije rata. Pitao sam: kolika je i kakva je i pismenost? Valja reći da tvornica u Ražinama građi svojih stalnih radnika regutirati s područja komune u kojoj je još uvijek 20 posto odraslih stanovnika nepisano.

S nekoliko njih, koji nisu imali prilike da se školuju, razgovarali smo prilikom nedavne posjeti tome velikom kolektivu. Četrdesetogodišnji Vinko Klisović, pomoćni valjač, koji je već 7 godina u tvornici, kaže: »Nisam šao u školu. U partizanima sam naučio nešto čitati i pišati. Moje radno mjesto ne traži veću kvalifikaciju. Zašto nisam šao u školu? — pitate. Nisam imao prilike. Iz Danila Gornjeg sam, i ono malo zemlje što imam ne može da osigura solidnu egzistenciju. Zato sam se odlučio na rad u tvornici.«

Rat je kriv što nisam završio više od tri razreda osnovne škole — kaže Nikola Relja, koji je prije 20 godina »izradio« radnu knjižicu. Razmišljam sam o nastavku školovanja, ali nisam sposoban da nastavim. A ovako nije dobro...

Tridesetpetogodišnji Ive Mišura, pomoćni ravnac u pogonu valjaonice lima, nije pohađao školu. U njegovu selu Kraljeve školska zgrada je izgrađena tek 1950. godine. Kao najstarije djece svojih roditelja, morao je raditi u polju. Prije 13 godina počeo je posao u industriji.

Marko Plenčić ima 42 godine, iz Vrpolja je, također nije slijedio u školskoj klasi. Sada je radnik na inducionim pećima. »Kod mene su vlastite takve prilike da se neće misliti na školu. A osjećam da je trebalo ići u nju! — rekao nam je.

Oni i stotine drugih u direktnoj su proizvodnji, za strojevinama, na radnim mjestima koje zahtijeva određenu kvalifikaciju. U početku radnik ne radi na stroju; kasnije se priče. A čim je mili kvar, nastaju muka. Tu je tehnička dokumentacija, ali je treba prečitati. Pa umje-

sto »pritisni dugme« — nepismani traga za majstorom iz tehničke konstrukcije da popravi, a stroj stoji, stoji posao, produktivnost opada.

Javnost u radu ostaje često samo politička parola. Stampamo tvornički list i čitave brošure. Kako nepismani da to pročita? Nepisani radnik ne umije da se zalaže ni za svoja prava. Ako prelistate žalbe, vidjet ćete da se nepisani gotovo i ne žale. Primaju zdravje za gotovo. A kako će tek da prate normu, učenak, kako da znaju pravilnik o zaštiti ili službenoj upotrebi kola, kako Zakon o radnim odnosima, kako da se nepisani upozna s intencijama privrednih reformi.

O pismenost, kao eventualnom elementu načinjenja na ražinskoj tvornici nisu razmisljali.

U TLM »Boris Kidrič« u posljednje je vrijeme nastao pravi »pokret« za stjecanje stručne spremi. Jer proizvođač može biti dobar upravljac samo ako je »oboruzan soldnjem stručnjem, idejno-političkim i ekonomskim znanjem. Sada se pristupilo izradi profila kadrova. Već se počelo sa izobrazbom kadrova nekih stručaka. Kasnije će na red doći drugi. Doškolovanje je lišeno priznaja i svjedočišta i ostaje samo interno priznato. Jednom riječi: pisan samo za tvornicu. A dalje se kvalifikacija ne uvažava. To je štetno za radnike, a korisno za radnu organizaciju, jer sprečava fluktuaciju i proširuje slijekaciju. U TLM »Boris Kidrič« nastaje da ti radnici polažu ispite i pred Općinskom komisijom, da im kvalifikacija буде priznata i kad otiđu iz tvornice.

Mesta na kojima je potrebna visoka ili viša stručna spremi zauzeli su ljudi sa srednjom ili nižom stručnom spremom. Na primjer, gotovo suvi upravnici počnja tehničari, a prema sistematizaciji radnih mjesteta to mjesto pripada inženjerima. A tek u adminstraciji? Od 80-ih koji bi trebalo da imaju ekonomsku školu — nemaju je. Zato je odlučeno da se svi oni koji rade na finansijskim poslovima, u evidenciji, knjigovodstvu i statistici doškoluju u ekonomsku školu. Ali se od njih 80 za nastavak školovanja prijavilo — samo 10! Uzgred nije suvišno spomenuti ni ovaj podatak: kad se po radnim jedinicama raspravlja o učvajanjima pravilnika, svih su glasali »zato«, osim zaposlenih u računovodstvu.

— Radi boljeg korištenja kapaciteta, poduzeće »Zelenila« pored niza osnovnih djelatnosti obavlja i druge poslove pomoći kojih upotpunjuje svoje poslovanje. Radna organizacija održava na teritoriju Šibenika više od 30 tisuća kvadratnih metara zelenih površina. Samo u posljednje dvije godine parkovne su površine i parkova, a na radnici organizacija proizvodi ukrasno bilje i cvijeće, upravlja dječjim igralištima, vrši eksploraciju gradskih kupališta i privredne reforme. O radu ovoga poduzeća i njegovu uključenju u novi sistem privredovanja razgovarali smo s direktorom Antonom Buvnićem, koji je u vezi s tim odgovorio na nekoliko pitanja našeg suradnika.

— Radi boljeg korištenja kapaciteta, poduzeće »Zelenila« pored niza osnovnih djelatnosti obavlja i druge poslove pomoći kojih upotpunjuje svoje poslovanje. Radna organizacija održava na teritoriju Šibenika više od 30 tisuća kvadratnih metara zelenih površina. Samo u posljednje dvije godine parkovne su površine i parkova, a na radnici organizacija proizvodi ukrasno bilje i cvijeće, upravlja dječjim igralištima, vrši eksploraciju gradskih kupališta i privredne reforme. O radu ovoga poduzeća i njegovu uključenju u novi sistem privredovanja razgovarali smo s direktorom Antonom Buvnićem, koji je u vezi s tim odgovorio na nekoliko pitanja našeg suradnika.

— Radi boljeg korištenja kapaciteta, poduzeće »Zelenila« pored niza osnovnih djelatnosti obavlja i druge poslove pomoći kojih upotpunjuje svoje poslovanje. Radna organizacija održava na teritoriju Šibenika više od 30 tisuća kvadratnih metara zelenih površina. Samo u posljednje dvije godine parkovne su površine i parkova, a na radnici organizacija proizvodi ukrasno bilje i cvijeće, upravlja dječjim igralištima, vrši eksploraciju gradskih kupališta i privredne reforme. O radu ovoga poduzeća i njegovu uključenju u novi sistem privredovanja razgovarali smo s direktorom Antonom Buvnićem, koji je u vezi s tim odgovorio na nekoliko pitanja našeg suradnika.

— Radi boljeg korištenja kapaciteta, poduzeće »Zelenila« pored niza osnovnih djelatnosti obavlja i druge poslove pomoći kojih upotpunjuje svoje poslovanje. Radna organizacija održava na teritoriju Šibenika više od 30 tisuća kvadratnih metara zelenih površina. Samo u posljednje dvije godine parkovne su površine i parkova, a na radnici organizacija proizvodi ukrasno bilje i cvijeće, upravlja dječjim igralištima, vrši eksploraciju gradskih kupališta i privredne reforme. O radu ovoga poduzeća i njegovu uključenju u novi sistem privredovanja razgovarali smo s direktorom Antonom Buvnićem, koji je u vezi s tim odgovorio na nekoliko pitanja našeg suradnika.

— Radi boljeg korištenja kapaciteta, poduzeće »Zelenila« pored niza osnovnih djelatnosti obavlja i druge poslove pomoći kojih upotpunjuje svoje poslovanje. Radna organizacija održava na teritoriju Šibenika više od 30 tisuća kvadratnih metara zelenih površina. Samo u posljednje dvije godine parkovne su površine i parkova, a na radnici organizacija proizvodi ukrasno bilje i cvijeće, upravlja dječjim igralištima, vrši eksploraciju gradskih kupališta i privredne reforme. O radu ovoga poduzeća i njegovu uključenju u novi sistem privredovanja razgovarali smo s direktorom Antonom Buvnićem, koji je u vezi s tim odgovorio na nekoliko pitanja našeg suradnika.

ZA TRANSPORT GIPSA IZ KOSOVA NEMA DOVOLJNO VAGONA

Pošto željeznicu ne osigurava potreban broj vagona, zaopštaje otpremu gipsa iz tvornice u Kosovu. Ne samo da to stvara teškoće »Kningipsu« već i radnim organizacijama koje ga radi toga ne dobivaju u dovoljnim količinama i pravovremeno. Za proizvodnju cementa kosovski gips koristi oko 90 cementara u zemlji. U »Kningipsu« kažu da im deficitarnost vagona stvara dnevno gubitak od oko milijun dinara. Pitajući gipsa za transport gipsa iz Kosova trebalo bi što prije riješiti u interesu »Kningipsa«, kao i brojnih cementara kojima je ta sirovina potrebna.

KRKOM UZVODNO III

OSAKAČENI KRIVOLOVAC

Starac bez desne ruke gleda more. Njegove galebjije oči traže uvalje i dražice obrasle ševarima, potaracem, odražene humcima. Brod je prošao tik pokraj rta. Oštrica je frknula perajom u skoku: usamljena se sa plasti grabežljivca. Možda je dut izdvojio iz jata pa je goni? Čovjek bez desne ruke briše znoj batljkom s kožatom kapicom. Grabežljivičar neka je rbe. Dut juri za oštrom. On je kriv što je starac ostao bez ruke i što sva sela oko Prokljana imaju ljudi bez desne ruke. Duti se ne daju varati: ne idu na bačeni kamenčić, već, čim osjeti pljušak, bježe u dubinu. A cijela porodica cipala, kad im se nešto bacit, skupa se posut piletom na mrvice, pa ih je lako potući. Pogledah starca: upio se u more i kamenje. Vidim ga u prošlosti i sadašnjosti. Bača bijele kamenčiće u more. Cipli kao prakljače kruže oko kamenčića. Starac pripaljuje mlinu cigaretom. Štiti kordu dlinim repičem. Zamahnuo je desnom rukom. Iz vode se puši korda. Detonacija. Potmulo tutnjanje u dubinu. Mina je potonula na dno i njena je snaga naduboko i naširoko opustjela more. Nije izgradila vodoskok do neba, niti se čula jeka u brdima. More je neko vrijeme klučalo izbacujući ciple, travu, mulj i sitne ribice na površinu. Cijela je uvala mrtva ili ranjena. Starac je skočio u more: bacu komade na kamenje, sitno biserje sjaj se na obali. Ranjene ribe izvijuju repom i zljevaju na površinu. Starac, pošto je pokupio ribu s površine, roni u dubinu da povadi onu što je potonula. Voda ga, ponut isušenog švora, vraća na površinu. Kosti mu ostarjele, lađane, šupljje...

Brod je skrenuo prema Skradinu.

Jedna je riba samo lednu peraju pokazala na površini.

Starac se poduze, ištrkuje mu orlovske oči, drhti kiačučk i stekrveni pticar kad nešto šušne u armelu.

— E, tu je ima mnogo — reče starac.

— Po čemu to zaključujete? — upita, pošto sam sjeo pokraj njega.

— Kad riba »košča«, pokazujući leđa, onda znajte da je ima veliko jato. Njada se nisam privara.

— Zar svaka riba košča?

— A ne, samo dvi vrste cipala, oštrica i prutaš. Oni se često nalaze u istome jatu. Tako se lakše zaštićuju od napadača. Oštrica su slade od prutaša, naročito drob na žeravi, bez čišćenja. Iz ribe da ravno na vatru. Nema za mene lipje spize od ribljih drobova. Riba vam je kao i ovca: kad se nameće na jedno mjesto, pase dok ne ugine, a zimi se samo povuče u dubinu.

Tamo iza rta u ševaru ranjena bonaca. Neka riba naqriza površinu. Valovi se šire i gube u debljini mora i škrapavim ustima kamenja na kraju.

— Glavatac — reče starac pokazujući batljkom desne ruke. — On ne živi u jetrima. Njegove su pošte oko rtova ispod ševara. Njivje ih ima za vrime jesenskih kiša. Pametna riba, široke glave, slatka, najsladji je od kilogram i pol.

Sum broda bijaše tako tih, tajanstveno pripušten, kao da se želi neprimjetno privući u skradinski luku zaštitenu stjenama i borima. Naiglasnija bijaše krama od šuma elisa. Za njom se valjaše smarađna pršašna. I ovaj Kanal je golemi dugi dragulj ozelenjen čistoćom mladih bora. Ovuda galebovi ne prate brodove: hrane se ugorima i jeguljama. Ne primaju ljudske otpatke kao oni na nepruglednim pučinama. Strmine se ogledaju nakrivenim valovima što ih pravi brod svojim uvođenjem u telom. Ljudi su na brodu spokojni. Sjede na gornjoj palubi. Pogledi im oči učeni strminama. Njihovi glasovi probijaju šum mora i brodskih mašina. Oni govore nebu što se spustilo na palubu. I vjetru što se zaustavio na vrškama čempresa.

— U mom selu su prije bila samo dva mješćara: listonosha i cestara — pade glas odzgo. — A danas svaka kuća prima dvi plaće. E, pa nek' mi netko kaže...

— Sebe ne računaš — baci mu sugovornik.

— Hm... sebe. Ma 'el to bila plaća?

— Radio si kod Šare, Ima si dobru plaću.

Smijeh na gornjoj palubi.

Zaradio sam pijet pašte i fažala na dan. Prikliči sam spava na Šubićevcu pod jednim borom među liticama. Bilo je čiste arije i mirav priguza... Zimi sam spava u milivenom garbanu: zatrpano se do vrata pa virimo kao pantagane. Puno je beskušnika zimi spavalno u garbanu. Toplo je zimi u garbanu, moj draži. Nije ga uvik ni bilo, pa sam morao ukraсти nekoliko vrča pokočnoma gospodaru Šari, bog mu da lako duši, i nazad u Šubićevac, među litice.

Ribari s mrožama na pramcu, gledajući »Ohrid«, savijali su se na oblik valova.

Dut je car Prokljana i ciloga kanala — reče starac. — Ne boravi na jednomo mistu, kao oštice i prutaš, nego luta šireći perage dok ne nađe žrtva da je proguta. Onda produži: kao da se ništa nije dogodilo.

Gledao sam starčevu ruku i bakreno lice išaranu crnim tačkicama kao da mu bodilike trnja vire iz lojnica. Vido sam u njegovim nemirnim, vodljivim, žučkastim očima, nelagodno mojih isptvačkih pogleda. U oštrom kretnjama glave ima načinka priaštenosti s Prokljanom, kamenom, smrekom gluvačom, mrišom koje mriši negov dah, sa suncem i azurnim nebom. Mlađi i djevojke, daci iz Skradina i okolice, tumaraju palubama i bacaju u more riječi bez značenja. Starac je žegao šibiku

pritisuši kutiju prepolovljenom podlakticom o koljeno. Hitro je ulovio sažaljenje u mojim očima.

— Gledate moju ruku — reče on.
— Već ste dobro uvježbali — odgovorih.
— Dut je veliki gospodin — reče više za sebe. — On mi je odgrizao ruku, moj gospodine.
— Kako?
— Triba da mu pukne na ledima.
— Sta da mu pukne na ledima?

— Mina, gospite... Osjetljiv je na svaki šum: čim nešto padne, pobigne. A ja sam ga volio ubiti. Znao sam kako ga triba nadmudriti. Postavljao sam tako kratku kordu da mna, čim padne u vodu, eksplodira. Ni jedan mi nije pobigao do onoga kad mi je dinamit pukao u ruci, jer sam ga priredio za njega, prekratko. Prvo jutro: ništa. Ja s mnom u torbu. Drugo jutro: nista. Opet mna u torbu. Treće jutro: sdim na litici i čekam. Bonaca kao ulje. Vidi se dno i svaka travka. Promiču ribe velike i male. Oko osam ura eto ti gospodina duta: velik kao cipanica. Ide polako a Golce mu biže isprid nosa. Pušem u cigaretu da se napravi žeravica. Primaknem cigaretu kordi. Čuo sam njeni šištanje. Onda više ništa nišem čuo: eksplozija mi je zaigla u uši. Odmah sam znao što se dogodilo: zbogom moja desna ruka! Zbogom lipi Prokljane! Zbogom oštice, duti i prutaš! Zbogom moji lipi zalogaji...!

I starcu potekoše suze.
— Prije toga ste mnogo dinamita bacili u more?

— Mnogo, sinko. Ubio sam staton kvintala ribe.
— Pa kako vam se to moglo dogoditi?

— Kako, h... Imala mnogo kljastih kao što sam ja. Svi su oni bili prvorazredni krivolovi. A onaj krivolovac koji nije pravi dinamitaš, metne kordu od metra, pa kad pukne i šta ubije. To ne valja. Triba je tempirat: kao granatu da pukne kad ti Želiš.

— Vi niste željeli da baš tada pukne.

— Nisam. Th dana kad se to dogodilo bio sam u svadi s bratom. Potišten, zaboravan. Izvan kondicije, kako se kaže. Imao sam pridosticaj da će se sa mnom neki vrag dogoditi. I nisam se tome opirao. Tribao sam promišljati kordu. I ništa više. A ne s mnom u torbu. Korda se rasukala. U tome je cila stvar, moj gospodine.

— Fučaju li sada mine u Prokljanu?

— Nego što? Više nego ikada. Imaju ljudi pravo: bolje vole komadobre ribe nego boga, a furešti sve poidoše. Govori se da će Prokljan iznajmiti Švabom da love dute i ciple isprid naših kuća. A mi ćemo gledati kako se oni slade. Još ćemo im dati naše gradale i ulja i vina. Neće, gospo mi.

— Ako nekođa uhvate...?

— Godinu i po zatvora mu ne fali. Ali nitko nikoga ne može uhvatiti, moj gospodine. Onaj tko lovi dinamitaša mora znati o ribama više od osmih dinamitaša: tamo da im riba, ima i ribara. To naša milicija ne zna. I nikad ih ne može uhvatiti.

— A vi, to je vaše more.

— E, zato i tučemo ribu, jer je naše more.

— Ali krivolovstvo...

— Ono je bolje organizirano od lovstva.

IZGUBLJENA RAZGLEDNICA

Skradin se ukazao iznenada kao da je netko na obali mora i bujnih vrtova izgubio starinsku razglednicu. Riva niska, osunčana. Trabakuli iskrivavaju pržnu. Na rivi dvije murve. Nekoliko trokatica, kao u svakom primorskem gradiću, zrače varljivim smješnjem. Grad tužljivo leži medu užvišenim stjenama što ga okružuju. Ni visoki kampaneli ne vidi im vrhova. Kapetan »Ohrida« upravlja brodom lagano kao automobilom. Gomila ljudi brzo će nestati po uličicama ljepljivoj vonji dropa i špicu od masline, po starim kućama i putima okolnih selja. Po stranama se rasuli mladi bori, čempresi, bijeličasto-žuta žalfija i smilje. Uz vodu goleme smrkve i patuljaste žižule. Kamenjar je pobijeden zelenilom borja koji osvježavaju oči i dušu u sjenovitim predvečerjima. Čim je »Ohrida« zaustavio mašine i umrlo more čuo sam bučanje slapova Krke. I cijeli kraj, dajući elementarnu snagu divljine, postade mi drži. Ljudi su od pamtičjeka dolazili u ove strane da se osvježe lepotom prirode, da se vrte krotki, plemeniti. U ovome kraju nastale su legende o vilama i zlim vladarima, iz ovojaka kraljici su i stihovi Jurja Barakovića:

»Od gore Dinare spod ke Krke toči,

Skradin valom tare a Šibenik moči.

Niz krurove skače spustiv strašne pine,

Tim skokom uzroči s ob. strana mline.

Okol nje planine, pastirska stanišča,

Na kih su rafnije i vilam Jigr. Šča.

Tui naraf primaga rige čudan znamen,

Voda vodom slaga od vode tvrd kamen.

S rive putovi vode poput križa: ravno prema kampanelu, te obalom desno i lijevo. Starac i ja išli smo pokraj kampanelu što čuli na litici pedesetak metara dalje od crkve. Hlad se izvalio u ulice pa struji gradom. Brecaju raspluk zvona u visinama. Nekoliko starica prekrženih ruku stoji ispred vrata. Gradom, niz glavnu ulicu, miče se pogreb. Stali

»emfatični Despot... robuje despocij duhu Kranjčevića«, da je knjiga občasno plagijat...

Dolazi i prosinac. Dvadeseti. Leden. Smrzava se po ulicama kisa. Č. tam u »Naprednjaku« Listak Isidore Sekulić: »I zato mora doći živa, vrela i glasna reč; treba doći pesma, koja će se kazivati i pevati i svirati i igrati, mora doći i pokret i truba i ritam... Pesma mora doći da kaže da je Međstrović krenuo mrtvu stenu, da ona, mrtva, krene na nas žive...«

Ali prolazi samo triнаest dana; treći je dan nove trianaeste godine. »Pomožimo Ujeviću!« — citam u »Naprednjaku«: »... Vi omladinci sa univerzitetu... sjetite se da imate prijatelja, propagatora i predavača u svojoj sredini i da on danas trune u tamnici i sjetite se da mu treba pomoći, onako srčano, onako iskreno, kako je pomažeš Vama!« Potpis: »Centralni Odbor Ujedinjene Nacionalističke Omladine«. Napomena: »Molimo ostale novine da ovaj poziv preštampaju!«

U istom su broju: »Hrvatska« Dolina jada», »Kosovska poemat V. Čerine«, »Motto« Otona Župančića (»Mi kar je kovačev, mi bomo vši kovali...«), »Zašto bi učimo?« — Jerolima Mišića (... osjećamo fragmentarnost našega življena...). Teško onome, koji traži pokornosti, kada se ona ne dujuje... Mi nemamo ništa nad sobom, ni pod sobom, nego: zemlju, nebo, u nama dušu i pred nama stoji povrh svake sumnje. Nevini i prebijeli Beč ne zna za zamke. Idealizam nije umro. Utješite se potlačenim: Austro-Ugarska nisu na svojemu štitu lozinku: za slabe...«

»Spasimo njihovo proljeće, spasimo!« — piše J. Mišić u istom broju »Naprednjaka«.

I radosti i suze prekrile su svijet; bez pravde, s nožima u ledi, s gladi, nesuglasicom i licemjerjem.

Vježaća je trianaesta. Tin objavljuje članak »Autonomija Albonijske«: »Slabo bi umovao, tko bi se pozivao na onu bečku izjavu Zeleta« da će A-U. bez ženiranja pokazati apetit, ako je historijsko zvono pozovne na ručak. Prvo, izjavu s izjave, a naša je monarhija, kako je poznato, uvijek bolja na djelu nego na riječi; a drugo, to je bilo kazano prije rata, a sada je rat gotov. Historijski se ručak svršio, Austro-Ugarska, uza sav epski apetit pojedinačna nije htjela (samo pessima fides može da bubre glupost: nije smjela) da dode na objed, i ako bi ona još htjela da ide na kakve historijske zalogaje, mogla bi da dode samo na večeru. Ali ona neće ni to: ona neće da bude seno venjima i radije požrtvova ostaje kod svoje kuće... Kako su naši članovi (citira Tin) jedno predavanje iz Beča — m. op.) djeca različitih nacija, tako mi zastupamo i njihove interese. U Austriji smo prije svega Austrijska. Ne znamo da isticanje ili potiskivanje jedne ili druge nacije. Nižđe ne zapuštamo materinskoga jezika, ali svugdje i nadasne nježujemo njemački, duh austrijski... Ne, ne: skeptici imaju krivo, ne smije se o svemu sumnjati. Iskrenost i čestost našo države stoje povrh svake sumnje. Nevini i prebijeli Beč ne zna za zamke. Idealizam nije umro. Utješite se potlačenim: Austro-Ugarska nisu na svojemu štitu lozinku: za slabe...«

Zaista velika ironija; snažna riječ sramna i osude... Početak je trianaesta u znaku drugih sukoba, Austro-Ugarska odbija Srbiju da preko Albanije dobije izlaz na more.

Ali, »Skadar je pao. Mi prvi skidamo kapu i tih šapčemo: Oče naš, koji je naš na nebesi, SVETI SE, ime tvoje! Oče naš, budu vojna tvoja u skladu sa voljom naroda...« — piše 25. travnja trianaesta u šesnaestom broju »Naprednjaka«, a samo osam dana kasnije u Londonu je medu saveznicima i Turskom sklopjen mir.

Ali »Naprednjak« i dalje izlazi sa zaplenjivim i plavim paragrafima, sada redakcija uvođi dobrovoljni, preventivni cenzur: »E da poštedimo trud i muku — državnoj modroj olovci.«

Izlazi on, ali sada bez poznatih nacionalista i bez Tina; kao puščki list, kao borbeno glasilo puka, s polemikama i »sitnim« gradskim izvještajima.

... Godi se sjećati!

Godi brojiti godine bola i napora.

Oživotvoreno je, u stvari, ona stara indijska: »Fobijedimo!«, život nam vrijednost gubici.

Jer je uskoro i izgubio. Došlo je klanje; dodat najstrašnije.

Stravčno, ledeno i gladno doba povijesti, i u čovjeka.

KRKOM UZVODNO III

(Nastavak sa 4. strane)

Skradinjani su veoma skromni i susretljivi. Svako jutro odlaze u šibenske tvornice, u vinograde, vrtove i na ribanje. Lica su im nalik masi, nalič ispranom bijelom kamenu, a opet topla i bez težine.

Nedjeljom se čuju »berokinade« i »lipse pisme«. Kad ljudi pivaju, za razliku od drugih krajeva, ovdje ne pjeva onaj tko ne zna, pa ispada, da svi Skradinjani »ipo pivaju«.

STARAC NA DJEĆJEM BICIKLU

Nedjelja. Sunce se iza podne niz Skradinsko polje uvalilo u korito Krke. Svjet se kreće k rivi, odakle će u povori, kao za pokladnog karnevala, krenuti iz Vrtala na igralište gdje će »kanel« (mladi) odmjeriti snage s »lakomicom« (starima). Spektakl je počeo u ranom popodnevnu: »kanel« vozi traktor Poljoprivredne zadruge, »lakomica« u kolon jedan za drugim na svjećim biciklima. Naistariji »lakomica« Ćićko vozi se na dječjem biciklu. Arena (igralište »Soška«) ograđena zidom visokih Skradinjana, spremna je da primi sportaše: škavacin Mudlo, pokupio grane što ih je vjetar srušio s murava, počistio izmetne zaostale od stogačnog sijama koji se održava na igralištu, a od kojega »Soška« živi, i pokupio grane koje je mularija bacala. Na centru, umjesto bijele tačke, stoji lukšića puna crnog vina, a oko nje naredane boce kisele vode. Tu je i starinska smrekova bukara. Prije početka igrači ne pozdravljaju publiku sa »trput dravc«, nego bukarom vina pojedinačno: »Živili!« Utakmicu vodi: »naj-

ružniji čovik mista.« Pošto takvoga nisu našli između sebe, sudi im jedan turist kome su obukli žensku opravu iz dvadesetih godina, natukli mu »moderni kapelin« iz istog vremena i objesili mu »žvrljarina«. Smijeh. Uzvici. Dječaci nose Ćićko koji je polupijan u poluvremenu. Sudac je tek na odmoru shvatio kako je dospije na igralište, pa im je za osvetu navio »žvrljarin« da zvoni tek za narednih stotinu minuta. Stari Ćićko je najveći dio utakmice» prosjedao kraj lukšića s bukarom u ruci.

Kroz Skradin se smiješ i šale kotrljuju kao »zlata balota.« Ljudi imaju pesnici kao lopate i dječje duše. Zla odbacuju i zlostvena sjećanja i zareze na tijelu i na duši koje je prošlost ostavila. Odbacuju sve što ne rađa šalom i smijehom. A pet nesreća i nekoliko sramota prošlo je preko lica ovoga starog grada:

Prva nesreća bila je 636. godine kad su Skradin do temelja razorili Avari.

Druga je bila 1411. kad je bosanski vojvoda Sandalj Hranić prodao grad Mlečanima za pet tisuća dukata,

Treća je bila 1521. kada Skradin osvojile Turci,

Cetvrti i najteže bila je 1809. kad je u Skradin upao maršal Marmon i »poštedio« ga uz globu od stotinu tisuća dukata. Odonda se Skradin nikad oporavio nije.

Peta nesreća pada na Skradin 1944. godine kad su u nj došli četnici generala Draže Mihajlovića i cijelu okolicu zavili u crno.

Nikola Pulić

NOVI GRADSKI PREDIO

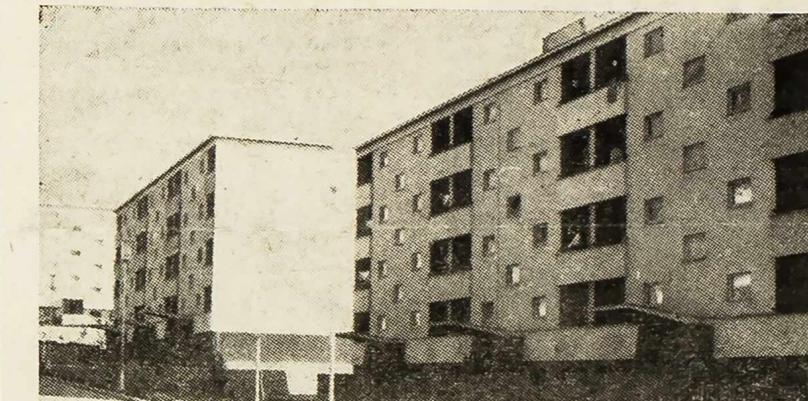
Za predio Mažurice nekad se nije ni znalo. Bio je to samo kompleks kroša; daleko izvan grada, nepristupačan, kamenit. Teško je bilo i zamisliti da se tu može napraviti bilo šta korisno.

Tek sada vidimo da je svaki takav predio zamčen bio pogrešan, jer Mažurice danas predstavljaju novi kompleks stambenih blokova s modernim građevinama, sa asfaltiranim putovima, dječjim igralištima i travnjacima. To je dio novog Šibenika, usječen u brdo, začudujući simbiozu ljudske tvorevine i originalne prirode.

SIMBIOZA PRIRODE I ARHITEKTURE

Danas se na tom mjestu čuje žagor djece. Ulice ožive u vrijeme odaska na posao i u popodnevnim sunčanim satima. U blizini su trgovine, škola, a uskoro će biti sve ono što je potrebno jednome suvremenom i modernom gradskom prediju.

Samo koji desetak metara uz brdo prolazi magistrala. Ona je za sada smrta saobraćajnica, ali će već idućeg ljeta sasvim oživjeti. Tako će taj ljeti predio dobiti novi impuls života. Njegovi stanovnici moći će kazati: »Živimo u dva različita grada: u onome starom, historijskom i u ovome novom, modernom.« Dva lica JEDNOG grada i jedne sredine u jednom jedinstvu. Spajaju se naoko suprotne urbanističke sredine, ali nema nezaboravne i drage... J. Č.

PREOKRET U RADU JE NEOPHODAN

Šibensko Narodno sveučilište već izvjesno vrijeme živi od stare slave. Nedostatak finansijskih sredstava utjecao je na to da ustanova tavori u prosječnosti i u neispunjavanju zadataka koji su pred nju postavljeni. Iako se, sasvim razumljivo, bez finansijskih sredstava ne može zamisliti valjan rad bilo koje ustanove, pa tako i Narodnog sveučilišta, ostaje bez dvojbe činjenica da se ipak moglo nešto više uraditi. Ta ravnica naročito dobiva na snaži nakon privredne reforme i kakvog — takvog rebalansa općinskog budžeta. Konkretnije govoreći ne bi trebalo isključivo vaptiti za sredstvima, već bi se trebalo okrenuti i prema unutrašnjim rezervama. A njih im. Na primjer: uvjereni smo da bi velik broj aktivnih društveno - političkih radnika pristao na to da bar povremeno besplatno drži predavanja. Uostalom, u tom su pogledu drugevi iz Narodnog sveučilišta u posljednje vrijeme nešto i učinili. Radi se o tome da će

34 predavača, mahom istaknuta društveno - politička radnika, upriličiti predavanja o privrednoj reformi. Ta će se predavanja oržavati u šibenskim srednjim školama. S tim predavanjima počet će se ovih dana. Nadalje, planirano je također da tridesetak učenika narodnooslobodilačkog rata ima susrete sa školskom omladinom i da u vidu predavanja i razgovora sprovidoti u selima na području šibenske komune.

Pored tih aktivnosti, djelovat će i Sekcija za obrazovanje građana za masovnu obranu, te pokretno kino, stalno kino u Zatom i servis za šesnaest - milimetarski film. Treba istaći da će se glavnina tih aktivnosti sprovoditi u selima na području šibenske komune.

S obzirom na izneseni program rada Narodnog sveučilišta u novoj sezoni, nisu naodmet podaci o rezultatima prethodne sezone. Tako smo, na primjer, informirani da je u proteklom razdoblju Narodno sveučilište održalo 64 predavanja, a prisustvovalo im je 8.256 građana. Pored toga, prikazano je 435 kino - predstava koje je gledalo 41.586 osoba. Zanimljivo je da je stalno kino u Zatonu dalo više od 80 predstava uz prisustvo 9.685 mještana. Angažirajući se svojim skromnim prilogom u unapređenju turističke privrede na području

tečajevi održavat će se i na širem području šibenske komune, u prvom redu u jačim turističkim središtima.

Pored tih aktivnosti, djelovat će i Sekcija za obrazovanje građana za masovnu obranu, te pokretno kino, stalno kino u Zatom i servis za šesnaest - milimetarski film. Treba istaći da će se glavnina tih aktivnosti sprovoditi u selima na području šibenske komune.

Koliko nam je poznato, Narodno sveučilište se trenutno nalazi u nezavidnoj situaciji, jer su se dugovi nagomilali. Pored toga, automobil Narodnog sveučilišta se već nekoliko mjeseci nalazi u kvaru i bit će oprobrijen za vožnju tek u narednom mjesecu.

Stoga nam se čini da je neophodno da se pruži pomoć toj instituciji, ali i da se od nje traži da poboljša svoj rad i da se djelovanje ne temelje isključivo na financijskoj pomoći i bazi. Toga je, na žalost do sada bilo previše. Privredna reforma će i tu neke stvari staviti na svoje mjesto. (B)

ŠIBENIK - SIJELO HRVATSKIH KRALJEVA

na pretpostavci da je u našem starom jeziku riječ Šibenik ili slična riječ, ali svakako s kriješnjem »šib«, označavala vrhove i glavice brda, grebenu, pa i naselja na užvisinama ili briježi uopće, pa je zbroj toga sklon zaključku da je Šibenik dobio naziv po tome što je nastao na strmoj užvisini. Ni jedno od navedenih tumačenja (a postoje i druga, koje ovdje nismo spomenuo) nije ni da danas prevladalo, pa to pitanje ostaje i dalje predmet naučnih istraživanja.

Prvi sigurni spomen imena našeg grada u pisanim povijesnim izvorima pada u vrijeme kada je hrvatska srednjovjekovna država bila na vrhuncu svoje snage, za vladanja najmoćnijeg njezinog kralja — Petra Krešimira IV (1038—1074). 25. XII 1066. godine, na sam Božić, nalazio se hrvatski kralj Petar Krešimir IV u Šibeniku. Uz kralja je bio prisutan herceg Stjepan s drugim državnim funkcionerima i mnogobrojnim crkvenim dostojanstvenicima. Tom prigodom došla je pred kralja osnovateljica i opatica ženskog benediktinskog samostana Svetе Marije u Zadru, tražeći da joj kralj dade kraljevsku slobodu i zaštitu za njezin samostan. Krešimir je udovoljio njezinoj molbi i o tome izdao ispravu. Ta se isprava nije sačuvala u originalu, ali je bitni sadržaj njezine teksta bio zapisan i ostao sačuvan u kartularu samostana Svetе Marije u Zadru (kartular je

P I Š E:
PROFESOR SLAVO GRUBIŠIĆ

rukom pisana knjiga-registar, u koji su se doslovno, u cijelosti ili u skraćenom obliku upisivale sve isprave i značajniji dokumenti koji su se odnosili na posjede i imovinu samostana).

Budući da je »Šibenski list« već pisao o toj ispravi, ovdje ćemo nastaviti u prijevodu samo jedan dio teksta iz kartulara izvoda, i to onaj iz kojega se vidi datum, ime hrvatskog kralja i mjesto u kojem je isprava izdana, jer je to za historiju našega grada najvažnije. Godine utjelovljenja gospodna našega Isusa Krista 1066., za vladanju Konstantina Dukasa, ja Krešimir, kralj hrvatske i Dalmacije... dajem kraljevsku slobodu zadarskom samostanu Svetе Marije, koji je osnovala moja sestra Ćika... Na dan rođenja Gospodnjega, u Šibeniku, pred svima spomenutoj opatici Ćika, ova isprava je dana. Taj upis u Zadarskom kartularu je neobično vrijedan za historiju Krešimirova grada, jer je to najstariji izvor u kojem se spominje Šibenik. Izričito spomena njegova imena u starim izvorima naša historiografija do danas nije pronašla.

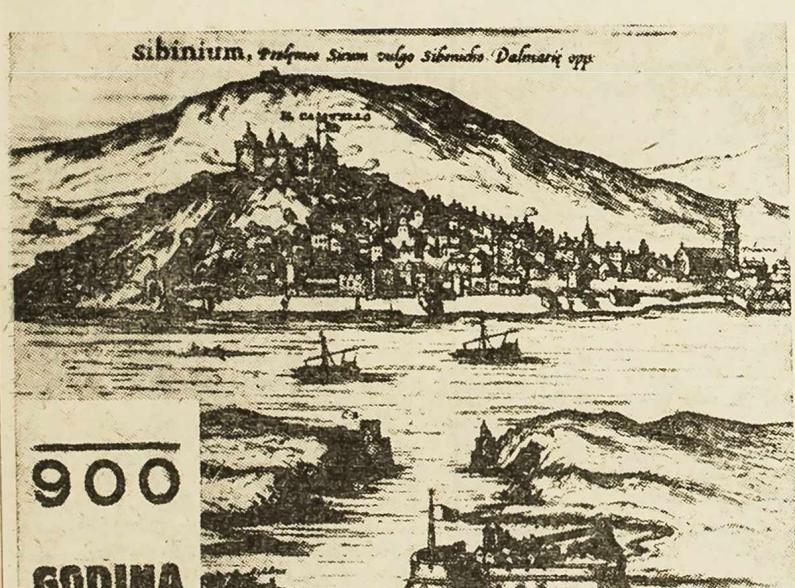
Iako su izvori za povijest Hrvatske u doba narodnih vladara oskudni, ipak i poslije Krešimirove isprave od 1066. godine nalazimo u njima još nekoliko puta spomenuto ime Šibenika.

U tzv. Supetarskom kartularu (č.kve i samostana Sv. Petra u Poljicima) nalaze se dva upisa vezana za Šibenik. Pod br. 60. upisano je: »U prisutnosti svih svjedaka: Dujma iz Srinjina i Vučića i njegova nećaka Prđana i svih samostanaca, kupio sam robe po imenu Rakanja, koji je pripadao Vsemiru Šibenčanu, za tri solidna na podmrlu. To je roba kupio hrvatski vlastelin Petar Crni, pa ga je zatim darovao crkvi Sv. Petra, o čemu je učinjen upis u Kartular. Tako iz toga Supetarskog kartulara doznamo, da je naš najstariji poznatoč Šibenčan, koji se zvao Vsemir. U istom kartularu zapisana je mnogo važnija vijest za historiju Šibenika. Pod br. 81. zapisano je da je Petar Crni došao u Šibenik, u kojem se nalazio hrvatski kralj Zvonimir, i pred njim iznio spor koji je imao s njegovim ujakom Strezom u vezi s nekim posjedima na Mosoru. Kralj je rješio spor u korist Petra Crnog, odnosno u korist crkve i samostana Sv. Petra Gumajskog. To je bilo 1078. godine.

Iz jedne originalne isprave koja se čuva u Arhivu SRH u Zagrebu utvrđeno je da je 1089. godine boravio u Šibeniku hrvatski kralj Stjepan II, zadnji kralj iz narodne dinastije Trpimirovića. Na polju kod grada taj je kralj održao sabor plemstva, svećenstva i puka. Tom je prijeđen Stjepan II potvrdio 8. rujna opatici Sv. Benedikta u Splitu neki spis izdan joj od nedavno premišljenog kralja Zvonimira u korist njezinog samostana, ali se odnosni na neko kraljevski zemljište na mjestu, koje se zove Lažani... Ovo je učinjeno kod grada Šibenka...

Iz tih rijetkih izvora možemo ukratko za najstariju povijest Šibenika (u prvom periodu hrvatske povijesti, od doseganja do 1102. godine) kazati: Šibenik je započeo svoj život prvo kao castrum. Izgradili su ga Hrvati najkasnije u X stoljeću. On je, dakle, od samoga svoga postanka hrvatski grad, pravno i stvarno sastavni dio hrvatske srednjovjekovne države, u kojoj je imao važno vojno i političko značenje. Bio je sijelo hrvatskih kraljeva Krešimira IV, Zvonimira i Stjepana II. Iz činjenice da su se spomenuti kraljevi nalazili u Šibeniku s mnogobrojnim državnim funkcionerima i crkvenim dostojanstvenicima može se zaključiti da su oni na tim zbrojivima raspravljali o važnim državnim poslovima i da su donosili značajne odluke. Ako je bilo moguće da se kraljevi s mnogobrojnim pravnim smještima u Šibenik, onda nas to upućuje na zaključak da je Šibenik u to doba ne samo castrum nego da je i kao gradsko naselje, koje se pod castrumom izgradilo spuštanju, se niz obronke prema moru, u svome razvitku već uznapredovalo.

Pozljije smrti kralja Zvonimira (1075.—1089.) i kratkotrajne vlade Stjepana II (1089—1090 ili poč. 1091) zaredali su se u hrvatskoj državi nečeti koji će se svršiti 1102. godine dolaskom na prijestolje madarskog kralja Kolemana Arpadovića. Hrvatska je time izgubila svoju samostanost i povezala se s Madarskom u državnu uniju, koja će trajati preko 8 stoljeća, sve do svršetka I svjetskog rata, 1918. godine. Kako su se ti dogadjaji od 1091. do 1102. godine odrazili na Šibenik i kakuju je ulogu on imao u zbijanjima, ne može se nešto konkretnije kazati (jer se u izvorima ne spominje), ali je sigurno dijelo sudbini ostalih gradova na našoj obali i nešto poslije 1102. godine došao pod vlast dinastije Arpadovića.

Na šitem Šibenskom području pojavio se život vrlo rano. O tome nam svjedoče ostaci iz mladega kamenog doba pronađeni na mnogim mjestima.

Oko 1000. godine pr. n. e. doselila su se na naš teritorij plemena Ilira, danijevši sa srbom kulturu željeza. Na području od rijeke Krke na jug nastanili su se Dalmat, jedno od mnogobrojnih ilirskega plemena.

Stari je Rim u svojoj teritorijalnoj ekspanziji zakoraknuo već 229. godine pr. n. e. na istočnu obalu Jadranu i postepeno, kršeći žilavi otpor Ilira (u tom su se etpori svojom upornostu isticali Dalmat), uspio posjetiti našu eru uspostaviti čvrstu vlast. Rimski vladavina u našem kraljevstvu trajala je gotovo pet stoljeća.

Unutrašnje društvene suprotnosti i velika seoba naroda dovest će rimsko carstvo u V. st. do propasti.

Sudjelujući u toj seobi, Hrvati, jedna slavenska plemenska skupina, stigli su u prvim decenijama VII st. do istočnih obala Jadranskog mora. Smjestivši se u novu domovinu i izgradivši svoju državu na području od Istre do Neretve, izgradili su i središta svojih župa. Jedno takvo Županjsko središte izgradili su Hrvati sred prostrane prirodne luke, na strmoj litici, na mjestu gdje se danas nalazi tvrđava Svetе Ane.

Svoj život započeo je naš grad kao gradina, utvrda (latinski castrum). Kada je castrum Šibenik sagrađen, ne može se da danas još precizno reći utvrditi. Prema mišljenju većine historičara, to je moglo biti najkasnije neqdje u X stoljeću.

Do sada je bilo mnogo pokušaja da se protumači podrijetlo imena Šibenik. Dugo se mislio i poistovjećivalo Šibenik sa starim rimskim mjestom Siccum-om, koje je medutim postojalo na području današnjih Kaštela, između trogira i Solina. Već odavno je to mišljenje napušteno pa se u međuvremenu i poslijepot je pojavilo niz novih tumačenja. Prema jednom, Šibenik je dobio naziv od riječi »šiba«, »šibica« (jer da je bio okružen ili izgrađen od šiba, ili pak da je mjesto na kojem je nastao bilo obraslo šibljem). Jedno drugo tumačenje dovodi ime naše grada u vezu s češkom riječi »šibenca«, koja z

Druga savezna nogometna liga

Odlična igra „Šibenika“ u Ljubljani

Nedjeljno deveto kolo nogometnog prvenstva Druge lige nije donijelo nijedno veće iznenadjenje. Vodeća ekipa »Borovo« je minimalnim rezultatom od 2:1 porazila domaćeg »Var-teksa«. Drugi kandidat s vrh tablice, »Čelik« iz Zenice, u Vi-sokom je izgubio jedan bod, i tako je »Borovo« ostalo samo na čelu tablice sa 17 bodova.

»Šibenik« je u subotu u Ljubljani visoko porazio novoligaša »Slovana« sa 5:0, dok su druga dva dalmatinska predstavnika doživjeli visoke poraze. »Zadar« je u Banja Luci poražen sa 8:0, i »Split« za 4:2 (na svom terenu) u igri sa »Slavonijom« iz Osijeka.

Prema pisanju sportske štampe, »Šibenik« je u subotu u Ljubljani prikazao dosta dobar nogomet i sasvim je zasluzeno postigao visoku pobjedu od 5:0. U svakom su pogledu nogometni »Šibenika« nadigrali domaćina. Na toj utakmici »Šibenik« je ispoljio sve odlike modernog

nogometa, a sve su linije odlično funkcionirole. Naročito su dobro igrali navalni igrači i pomoći red, koji je stalno upoznavao svoje napadače. Ni ostali igrači nisu zaostajali za njima.

Povratak iz Ljubljane razgovarali smo sa nekolicinom igrača i nekim gledaocima koji su bili u Ljubljani, i evo što oni o toj utakmici kažu.

Zvonko Tedling: »Šta da vam kažem? Igrali smo dosta dobro i zasluzeno smo osvojili bodove. Ovo je bila najbolja utakmica »Šibenika« u toku ovoga prvenstva. Igraci su 90 minuta igrali bez neke veće greške. Tačno se dodavalo i navalni igrači su pravovremeno utrčavali u prazan prostor, pa je zgoditko bilo lako postići. Ako ponovimo i u narednim kolima takvu igru, mislim da uspjeh neće izostaviti.«

Možete li nam reći tko je najzaslužniji za uspjeh?

— To mi je vrlo neugodno

reći jer su svi igrači podjednako zasluzili pohvale.

I na kraju, zamolio bih vas da nam kažete šta očekujete od nedjeljne utakmice protiv Fama?

— Bez obzira što se ta utakmica igra u Hrasnicu, mi ćemo nastojati da osvojimo bar jedan bod, što bi igračima dalo još veceg podstreta za borbu pri vrhu tablice. Tim će nastupiti u istom sastavu u kojem je igrao i u Ljubljani, jer povreda nema.

Damir Marenec: »Zasluzeno smo pobijedili. U toku cijele utakmice igrali smo na polovini »Slovana«. To nam je bila jedna od najboljih utakmica ove sezone. U Hrasnicu treba da igramo na prvu loptu i domaći će biti savladani.«

Velibor Orošnjak: »Mogli smo postići još veću pobjedu. Istina je da domaći nisu igrali onako kako smo mi očekivali, ali to niko ne umanjuje našu visoku pobjedu i odličnu igru, kako

su pojedini izvjestitelji u novim prikazali. Od prve do posljednje minute igrali smo bez greške.«

Kako će biti u Hrasnici?

— Famos je vrlo neugodan protivnik i rezultat je zato doista neizvjestan. Pobijedit će onaj koji postigne prvi zgoditko.

Ivo Milaković, jedan od očeviđaca visoke pobjede »Šibenika« u Ljubljani, ovako je komentirao tu utakmicu: »To je najbolja igra »Šibenika« otkad ga je gledam. A neću lagati ako kažem da je to bila najbolja utakmica »Šibenika« poslije oslobođenja. On to potvrđuje činjenicom što se tačno igralo svih 90 minuta i što su se svi igrači jednak zalogali. »Niže bilo onih za koje bi se moglo kazati da su podbacili, a gledaoci su se divili odličnim potezima igrača »Šibenika«.«

— Ako »Šibenik« ovako nastavi, kaže dalje Milaković, rijetko će ga pobijediti.«

Dinara-Zmaj 0:0

Utakmica osmog kola dalmatinske zonske lige Dinara — Zmaj završila se podjelom bodova. Sušret je održan u Kninu, a vrijeme je bilo prohlađeno i oblačno.

Prema prikazanoj igri objektivno izostala je velika igra kojoj su se nadali gledaoci.

Više prilika za postizanje golova imali su domaći igrači. Iskusni golman Zmaja Rancić postigao je trije, a Klepo je učinio dva. Tako je Dinara učinila dobitnik dva bodova.

A. M.

DOŠK - Zadar 2:4

Prošle je srijede u Drnišu gostovala drugoligaška momčad »Zadra«, u čijim se redovima bore i trojica »Doškovača«. Ille, Vuković i Živković.

Poslije ležerne i zaista prijateljske igre, »Zadar« je pobije-

dio DOŠK-a sa rezultatom 4:2 (1:0). Rezultat je realan pokazatelj omjera snaga na terenu.

Susret je bez teškoča dobro vodio sudac Dunkić iz Šibenika. Iako je bio radni dan, na Podvornici se okupilo oko 600 gledalaca. (c)

Dalmatinska zonska liga

DOŠK - NERETVA 2:3 (1:1)

Igralište na Podvornici. Vrijeme sunčano. Teren travnat, pogodan za igru. Gledalaca 700. Sudac Aničić (Split). Strijelci: M. Nakić (11 m) u 43. i Čosić u 70. minuti za DOŠK, a Medar u 41. i Bebić u 50. i 71. minuti za Neretvu.

DOŠK: Bilić, A. Vukušić, M. Ožegović, A. Tomić, Ramljak, S. Vukušić, Lukavac, Čosić, M. Nakić, Ž. Tomić i Buljević.

NERETVA: Srna (Brecić), Primorac, Kaleb, Gašparić, Medar, Jeramaz, Rebac, Arapović, Bebić, Golijan (Prusac) i Sva-guša.

Cudan raspored takmičenja zbog zauzetosti jedinog igrača u Zadru uvjetovao je da će DOŠK ove jeseni četiri nedjelje zaredom igrati pred svojom publikom. Prednost domaćeg terena DOŠK prošle nedjelje nije iskoristio i zasluzeno je poražen od »Nereteve« iz Metkovice.

U početku igre, oko 7. minute, Bilić je izboksovao u korner udarac Golijana, a gosti su se

odmah predstavili kao ekipu koju treba respektirati.

U 23. minuti DOŠK je propustio svoju veliku šansu. Na nepravom terenu loptu je prevarila vrlo dobroga vratara »Nereteve« i udarila u gredu. Buljević iz neposredne blizine nije pokazao dovoljne spretnosti da glavom ubaci loptu u mrežu.

Iz dosrednoga slobodnog udarca, oko 41. minute, Medar je oštrom udarcem zatrepsao mrežu u lijevom ugu nemoćnog Bilića. Prvi zgoditko postignut je rezultat. Nade domaćih gledalaca su porasla. Ali, za kratko vrijeme, Nije protekla ni puna minuta od drugog izjednačenja, a Bebić se po drugi put upisao u listu strijelaca. On je brzim protinapadom iznenadio nepažljivu obranu domaćih i postavio konačni rezultat utakmice.

U sudaru s Buljevićem ozlijedio dio tima bila je obrana s vrlo dobrim Jeramazom. U ekipe domaćih nije nitko pokazao nešto bolju igru.

Susret je autoritativno vodio Aničić iz Splita. (c)

Tako je Neretva ponovo došla u vodstvo.

U sudaru s Buljevićem ozlijeden je vratar Srna, pa ga je zamijenio Brecić.

DOŠK vrši snažan pritisak. Tako u 67. minuti bek Kaleb u posljednjih čas spasava svoju vrata bacanjem lopte u korner, a u 70. minuti Čosić s ivice šesnaesteca snažno tuče iz zaokreta i izjednačuje rezultat. Nade domaćih gledalaca su porasla. Ali, za kratko vrijeme, Nije protekla ni puna minuta od drugog izjednačenja, a Bebić se po drugi put upisao u listu strijelaca. On je brzim protinapadom iznenadio nepažljivu obranu domaćih i postavio konačni rezultat utakmice.

Jeramaza je lopta u 43. minuti udarila u ruku. Kako se to dogodilo u šesnaestercu, to je sudija okvalificirao kao jedanaesterac, kojeg je M. Nakić sigurno realizirao niskim udarcem u desnu stranu. Tako se na odmor otišlo s neriješenim rezultatom 1:1.

Vratar domaćih nije bio dovoljno pažljiv u 50. minuti i Bebić ga je jednom dobro odmjerom parabolom prelobovao.

Na osnovu člana 2. i 3. Privremene odluke o stupanju radnika na rad, Natječajna komisija Komunalnog poduzeća za vodovod i kanalizaciju Šibenik

raspisuje NATJEČAJ

za popunjavanje radnih mesta u radnoj jedinici »ADMINISTRACIJA«, i to:

1. Za rukovodioca Komercijalnog sektora
2. Za referenta službe HTZ-e

Kandidati treba da ispunjavaju slijedeće uvjete:

Pod 1. da imaju visoku ili višu stručnu spremu i najmanje tri godine službe u struci, odnosno potpunu srednju stručnu spremu sa preko 10 godina službe, od čega najmanje pet godina na rukovodičem dužnosti.

Pod 2. da imaju potpunu srednju stručnu spremu sa najmanje 8 godina prakse.

Osnobi dohodak je određen prema Pravilniku o raspodjeli osnovnih dohodaka.

Kandidati treba da vlastoručno ispišu molbe i prilože dokaze o stručnoj spremi, te da navedu radnu staž i godine starosti, kao i adresu radi obavijesti.

Molbe slati na Kadrovsku službu.

Natječaj je otvoren petnaest dana od dana oglašavanja; do toga roka će se primati molbe.

Rok u kojem će radna zajednica obavijestiti učesnike o izboru kandidata je 15 dana po natječaju.

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: premjera poljskog filma — PUTNICA — (21. X) Talijanski film — TROJANSKI RAT — (22.-24. X) Jugoslavenska kinoteka prikazuje američki film — RAZBOJNIK IZ BRIMSTONA — (25.-28. X) »ŠIBENIK«: premjera američkog filma — HAD BANON — (do 24. X) Premjera domaćeg filma — ZAVJERA — (25.-27. X) »20. APRILA«: premjera francuskog filma — VECERAS ILI NIKADA — (do 24. X) Francuski film — KAPETAN FRAKAS — (25.-27. X)

DEZURNE LJEKARNE

Do 22. X — Varoš — Ulica bratstva i jedinstva.
Od 23. do 29. X — Centralna — Ulica Borisa Kidrića.

ZAHVALA

U povodu teškog gubitka koji nas je zadesio smrću našeg neprežaljenog supruga, oca i djeđa

CIRE BULATA pok. SIME izražavamo topnu zahvalnost svim rođacima, prijateljima i znancima koji su u našoj teškoj boli suočjeli s nama, izrazili nam usmjeli ili pismeno saučeće, okitili odar vijencima i ispratili pokojnika do vječnog počivališta. Duboko smo zahvalni školskom odboru i učenicima II gimnazije u Šibeniku, Medicinskom centru i članovima Dobrovoljnog vatrogasnog

Dalmatinska rukomeđna regija

Treća pobjeda Galeba

U nedjelju je odigrano peto kolo prvenstva Dalmatinske rukomeđne regije. Vodeće ekipе su i dalje zadržale svoje mjesto na tablici. »Split« je na svome terenu visoko porazio ekipu šibenskog »Metalca« sa 31:9. To je najveći poraz »Metalca« otako se takmiči u regiji. »Galeb« je na svome terenu teškom mukom savladao »Partizana« iz

Dugog Rata. Ovom pobjedom »Galeb« je stekao velike šanse za prvo mjesto, jer je on odigrao dvije utakmice manje od »Splita«.

GALEB — PARTIZAN

24:20 (11:8)

Igralište III osnovne škole. Gledalaca oko 500. Sudac: Kamenar iz Splita.

»Borovo«, jugoslavenski kombinat gume i obuće, odmaralište Vodice

raspisuje

JAVNU LICITACIJU

za prodaju motornog čamca V. D. 14 registriranog na 10 osoba, ispravog, sa početnom cijenom od 500.000 dinara.

Licitacija će se održati dana 28. 10. o. g. sa početkom u 10 sati u odmaralištu »Borovo« u Vodicama. Čamac se može pregledati na dane: 25, 26, i 27. 10. o. g. od 8 do 14 sati.

Pravo učešća na licitaciji imaju pravna i fizička lica uz obavezno polaganje garantnog iznosa od 10% od početne cijene motornog čamca. Kad isprava na položenom garantnom iznosu služi za pravna lica ček ili garantno pismo Narodne banke, a fizička lica polaže garantni iznos u gotovini.

Za svu obavijestu obratiti se na telefon 2468 Šibenik ili domaćinu odmarališta »Borovo« u Vodicama drugu JURČEV STIPI.

OB AVIJE ST

Savjet Radio-televizije Zagreb odlučio je da se povećaju naknade za korištenje radio i televizijskih prijemnika. Od 1. idućeg mjeseca korisnici radio-prijemnika plaćat će 600 dinara, a televizijskih prijemnika 2.000 dinara.

S ovom odlukom suglasio se Republički zavod za cijene.

Prethodno su u visini naknade konzultirane druge jugoslavenske radio-televizijske ustanove i društveno-politički forumi.

OGLAS

RADNIČKO SVEUČILIŠTE ŠIBENIK

Radničko sveučilište Šibenik u nastavnoj godini 1965-66. organizirat će rad.

CENTRA ZA IZVANREDNI STUDIJ VIŠE EKONOMSKE ŠKOLE